

[Fr. Kristiansen.]

hen, hvor de har bedre Opholdsbetingelser; men de vender tilbage inden ret lang Tid. Min Erfaring gaar ud paa, at det allerbedste er at have nogle Rottekatte, men det er jo ikke muligt at faa dem fremskaffet. Desværre ser det ud til, for mig i hvert Fald, at det at jage Rotter ikke er en Egenskab, der nedarves, saaledes at der kunde foretages en Fremavl af særlig krigerske Katte til det Brug; det var ellers ganske udmærket.

Hvad Lovforslaget angaar, skal jeg blot nævne, at det efter min Mening absolut vil være det bedste, at det bliver Kommunalraadene eller de saakaldte Rotteudryddelsesforeninger, der besørger Udryddelsen i de forskellige Ejendomme; jeg tror ikke, det er heldigt, at det overlades til den enkelte Ejendomsbesidder at foretage den; jeg er bange for, at det saa i mange Tilfælde ikke vil blive gjort effektivt. Naar Kommunalraadene antager en paalidelig Mand, som har Indsigt i disse Forhold — det faar han, efterhaanden som han arbejder dermed —, vil det efter min Mening være den bedste Fremgangsmaade. Han maa føre Regnskab over de Udgifter, der medgaar for den enkelte Ejendom, og Kommunalraadene maa saa paalægge Udgifterne i Forhold dertil, saa vidt gørligt, maaske i Forhold til Ejendomsskylden. Dette kan jo udmærket begrundes paa den Maade, at de større Ejendomme har mere Interesse end de smaa i Rotteplagens Udryddelse; det er altid dem, der særlig bliver hjemsogt af Rotter, og naar der føres en almindelig Kamp mod Rotterne, og den maaske gav et heldigt Resultat, saaledes at der skete en mærkbar Nedbringelse af Rotteplagen, vilde de større Ejendomme jo derigennem faa den fornødne Belønning.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og senere Vedtagelse i det høje Ting.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*): Jeg takker for den velvillige Omtale af Lovforslaget af Ordførerne for Socialdemokratiet, Venstre og Det radikale Venstre.

Til den ærede Ordfører for Venstres (Nielsen Mann) Bemærkning om, at Bøderne Størrelse burde fastsættes i Loven, skal jeg sige, at den her foreslaaede Affattelse er i Overensstemmelse med de Regler, som er angivet i den nye Straffelov. Paa den samme ærede Ordførers Henstilling om, at jeg skulde føre en lille Konference med min Kollega Justitsministeren

om at bringe Overensstemmelse mellem Loven om Rotter og Loven om Hunde, skal jeg svare, at det skal jeg gerne gøre — jeg er overbevist om, at Samtalen bliver munter. Jeg vil dog som Forsvar for Bestemmelsen i Justitsministerens Hundelovforslag sige, at de Hunde, som ikke maa gaa løse om Natten ude i Landkommunerne, saa vidt jeg ved, for største Delen er Hunde, der i nogen Grad vilde betragte det som nedværdigende at give sig af med at tage Rotter — de jager ældre Vildt. St. Bernhardshunde, Grand Danois'er, ja, selv Schäferhunde, giver sig ikke meget af med Rotter. Derimod kan de smaa Terriers jo frit gaa rundt om Natten ogsaa derude og passe paa Rotterne.

I øvrigt vil jeg gerne være med til at drøfte og med det kommende Udvalg overveje alle de Spørgsmaal, der her er rejst, og jeg vil ogsaa med stor Interesse lytte til alle de Raad, som den ærede konservative Ordfører (Olaf Nielsen) vil kunne give — jeg forstod, at den ærede Ordfører var misfornøjet med Lovforslaget —, og jeg vil gerne drage Nytte af al den Sagkundskab, den ærede konservative Ordfører sidder inde med. Men jeg skal dog hertil føje, at Lovforslagets Affattelse ikke er Udtryk for, at jeg ikke ser denne Opgave som en Landsopgave, en Samfundsopgave, som den ærede Ordfører sagde. Lovforslaget er netop Udtryk for, at jeg i høj Grad ser Rottebekæmpelsen som en Landsopgave og en Samfundsopgave, og man kan ikke drage den modsatte Slutning af, at Udryddelsesforanstaltningernes Gennemførelse er overladt til Kommunerne; Kommunerne er i denne Forbindelse kun de Organer, som Staten og Samfundet betjener sig af i Kampen mod Rotterne. Jo, det er i allerhøjeste Grad en Landsopgave og en Samfundsopgave, og jeg skal gerne sige til Venstres ærede Ordfører, at jeg aldeles ikke opfatter denne Opgave humoristisk, selv om jeg maa erkende, at jeg har tilbragt nogle af min Barndoms muntreste Timer med Rottejagt.

Ud fra Betragtningen af denne Opgave netop som en Samfundsopgave udtaler jeg atter Haabet om, at vi alle maa kunne samles om denne Lovs Affattelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.